

δδους ἐσπαρμένας ἀπὸ ἀνθρώπινα πτώματα· καθότι ἔνθα τὸ αἷμα ἐχύθη, ἐγείρεται ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ διαβατῶν κενωτάφιον ἐκ τοῦ προχείρου, καὶ τοῦτο ἐστὶν ὁ σωρὸς τῶν λίθων, ὃν κατ' ἀποστάσεις διακρίνει τις παντοῦ καὶ ἐκ τῆς διευθύνσεως, ἣν ἔχει, ἐννοεῖ ἂν Χριστιανοῦ ἢ Ὁθωμανοῦ ἐστίν, ἐκ δὲ τῶν διηγίσεων τοῦ συνοδεύοντος ἀγωγιάτου μανθάνει πολλάκις τὰ τῆς διαδραματισθείσης σκηνῆς.

Κατὰ τὴν ἐνδυμασίαν διαφέρουσιν οὗτοι ἐπίσης τῆς Ἐπάνω Σκαλάς, καθότι πάντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, φοροῦσι τὴν φουστάν ἑλάν καὶ τὴν φλοκάταν, ἐνῶ οἱ ἐλληνοφῶναι ἔχουσι τὰ βαρέα σιγούνια καὶ σπανίως κάτωθεν τούτων καὶ τὴν φουστανέλλαν, ὀλιγόπτυχον ὅμως.

Τὸ περίεργόν ἐστὶν ὅτι εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ τὰς διασκεδάσεις οἱ ἄνδρες τραγωδοῦσι πάντοτε τὰ ἐλληνικὰ δημῶδη ἄσματα, ἅτινά εἰσι πλεῖστα καὶ ἐξ ὧν δύναται τις νὰ καταρτίσῃ πλουσίαν ἀνέκδοτον συλλογὴν· δυστυχῶς ὅμως οἱ πανταχοῦ τῆς ἐπαρχίας διδάσκαλοι δὲν ἐκτιμῶσιν ἐπαρκῶς τὴν ἀξίαν τῶν πολυτίμων τούτων μνημείων.

Οἱ ἐλληνοφῶναι τῆς Ἐπάνω Σκάλας ἐπιδίδονται κυρίως εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν κατεργασίαν τῶν ἐρίων· ἐκάστη οἰκία ἔχει τὸ ὑφαντήριόν της, ἡ δὲ οἰκοδόποινα κατ' ἔτος κατασκευάζει τὰ τῆς οἰκίας χρήσιμα ἐνδύματα, ὥς καὶ ἐκεῖνα, ἅτινα πωλεῖ μετὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, κατεργασμένη εἰς τὴν ἀγορὰν Παραμυθίας κατὰ τὴν πανήγυριν Ἀμυποθον, ἢ καὶ κατὰ τὰς ἐβδομαδιαίας ἀγοράς.

Οὗτοι διετήρησαν ἔγνη καταφανῆ ἐν τε τῇ μορφῇ καὶ τῇ ὁμιλίᾳ τῆς ἐπιδράσεως τῶν Σλαβικῶν φύλων. ἅτινα κατέκλυσάν ποτε τὴν χώραν ταύτην, εἰς ἣν ἤφθον καὶ πλεῖστα ὀνόματα τῶν χωρίων, ὥς Πάποθον, Γρανίτσα, Ακαπανίτσα, Λιθίγιτα, Γρίμποθον κτλ.

Ἀλλὰ καὶ πλεῖσται λέξεις ἐλληνικαὶ ἀρχαῖαι, μὴ σωζόμεναι ἀλλὰ χροῦ, διασώζονται ἐνταῦθα, οὕτω γὰρ ἔγα, γενικῶς λέγουσι τὴν αἶγα (γίδα), διχάλα ξίλον εἰς δύο διηρημένον κτλ. τὰ δὲ δημῶδη ἄσματα εἰσι πολλὰ καὶ ποικίλα, ταῦτα δ' ἀκούει τις, ᾄδόμενα καὶ γυναικῶν ἐν τοῖς χοροῖς μάλιστα, οὗς μετὰ τῶν ἀνδρῶν συγκροτοῦσιν εἰς κύκλον πολυανθρωπότατον ἐν γάμοις καὶ πανηγύρεσιν.

Ἐντύπωσιν ἐνεποίησέ μοι πάντοτε ἐν τοῖς γάμοις καὶ ἡ σημαία, ἥτις κυματίζει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, μέχρις οὗ λήξῃ ὁ γάμος καὶ ἀπέλθωσιν ἅπαντες οἱ προσκεκλημένοι. Αὕτη φέρει, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπὶ λευκοῦ πεδίου τετραγώνου ἐρυθροῦν σταυρὸν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς **I. X. NIKA**, ἥ τὸν **καθ' ἁλῶν ἁρην** Ἁγίου Γεωργίου. Ὅποτε μετὰ βαίνωσι πρὸς παραλαβὴν τῆς νύμφης, ἡ σημαία προπορεύεται κρατουμένη ὑπὸ ρωμαλέου νέου, ἅμα δὲ φθάσωσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐμπήγνυται πον ἐν τῇ αὐλῇ ἐν μέσῳ τυφεκοβολισμῶν, ἵνα ἀνασπασθῇ πάλιν ὁμοίως ἐν τῇ ἐπιστροφῇ καὶ κυματίσῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γαμβροῦ, ἥτις οὕτω πασίγνωστος καθίσταται.

Μεταβαίνει καὶ ὁ γαμβρὸς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης μετὰ τῶν ἄλλων συμπεθερών, ἵσταται δὲ πάντοτε ὁρθίως μετὰ δύο ἄλλων ὁμηλικῶν του πανόπλων, τῶν ἀδελοποιτῶν, καὶ δὲν συμμετέχει τῆς γενικῆς εὐθυμίας ἐξ αἰδοῦς.

Ὅταν πλησιάσῃ ἡ νύμφη, ἡ θύρα ἡ ἐσωτερικὴ τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ δαφνοστολίζεται, αὕτη δέ, ἵνα ἐμβῇ, ὀφείλει νὰ διασκορπίσῃ διὰ τῆς χειρὸς της τὰς δάφνας τῆςδε κάκεισε καὶ πράττει τοῦτο μετὰ τόλμης, εἴτα ρίπτει **κουλούρα** ἐπὶ τῆς στέγης τῆς χαμηλῆς πάντοτε οἰκίας καὶ χρίει εἰς τρία μέρη τὴν θύραν διὰ μέλιτος, ὅπερ τῇ προσφέρεται ὑπὸ τῆς πενθερᾶς, καὶ τέλος ὁδηγεῖται ἐντὸς ὑπὸ τοῦ διελθόντος πρῶτον τὸν οὐδὸν γαμβροῦ.

Ἀλλὰ τὴν σημασίαν καὶ εἰς ἄλλην περίστασιν εἶδον νὰ μεταχειρίζονται. Μετεφέρτε εἰς τὴν ἐσχάτην του κατοικίαν νεανίας ἀνδρεῖος καὶ μειλίχιος, πρὶν προφθάσῃ νὰ συζευχθῇ μετὰ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ καὶ προπορεύετο τῆς ἐπικηδείου πομπῆς ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου σημαία, ἥτις θὰ προπορεύετο τῆς χαμηλίου συνοδείας, ἐὰν ὁ θάνατος δὲν παρένεβαινε καὶ οὕτω νυμφίον πάλιν τὸν ἐκάλυψε τὸν ψυχρὸν χῶμα.

Πόσον ἀγνὸν καὶ λεπτὸν τὸ αἶσθημα τοῦτο τῶν ἐλληνοφῶνων κατοίκων τοῦ τμήματος Παραμυθίας!

Ἐν Παραμυθίᾳ.

Δ. Α. Η.

ΠΟΘΟΣ.

Θέλω πτήσεις αἰθερίας
εἰς τὸ πνεῦμά μου νὰ δώσω,
θέλω χώρας οὐρανιας
νὰ πετάσω, ν' ἀσπασθῶ.
ὅπου με ὠθεῖ ὁ ἔρως
τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ τελείου
κ' εἰς τὰ φῶτα τοῦ αἰθέρος
τ' ἀργυρᾷ νὰ ἐμπνευσθῶ.

Θέλω τοῦ γιγνέου κόσμου
τὴν ἀχλὺν νὰ διαλύσω
καὶ ἡ πτέρυξ τοῦ νοός μου
πρὸς τὰ ὕψη ν' ἀνοιχθῇ.
πρὸς ἐκτάσεις, θέλω, νέας
νὰ μ' ὠθήσ' ἡ φαντασία
καὶ ὁ φάρος τῆς ιδέας
ἐμπροσθέν μου ν' ἀναφθῇ.

Εἰς τὰ ὕψη τοῦ αἰθέρος
θείας ἡδονὰς ν' ἀντλήσω
κ' ἐσραεὶ νὰ παραιτήσω
τὴν προμήτορά μας γῆν.
ὦ!... ποθῶ τὸ ἰδεῶδες
καὶ τὸ ἄπειρον νὰ φθάσω
κ' εἰς τὸν Πλάστην νὰ πετάσω,
τῆς ιδέας τὴν πηγὴν.

Κ. Α. Η.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἀμερικανικὴ ἰδιοτροπία. — Αἱ Ἀμερικανίδες τοῦ Πιτσβούργου ἐπιχειροῦσι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην σταυροφρίαν ἐναντίον τῆς υπερβολικῆς ἔξωσος τῶν Ἀμερικανῶν τοῦ «πτόειν κατὰ γῆς», ἰσχυρίζονται (μετὰ τινος δικαίου) ὅτι ἡ συνήθεια εἶναι ὅλως ἀνάρμοςτος καὶ ὅτι καὶ ὑπὸ ὕγειονομικὴν ἔποψιν πολλὰ περιττωμύζει τὰ ἀκατάλληλα.

Ἐπιρροὴ τοῦ φωτός ἐπὶ τοῦ μέλιτος. — Ἀγρότης τῆς Γιρόνδης ἀφηγεῖται σπουδαῖον πείραμα περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἐξασκεῖ τὸ ἰόχρουν φῶς ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ μέλιτος καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν μελισσῶν. Πρὸ πολλοῦ δ' ἤδη ὁ ἀμερικανὸς Πλέζαντον ὑπέδειξε τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοῦ φωτός τούτου ἐπὶ τοῦ κλήματος καὶ τῆς σταφίδος· ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης δὲν ἐπεκυρώθη εἰσέτι.

Νέα ὑποδήματα. — Τὰ σχοινόπλεκτα ὑποδήματα μεγάλως ἐκτι-

μῶνται τανῦν ἐν Γαλλίᾳ ἐκ μέρους ἰδίᾳ τῶν προσώπων, ἅτινα διατρέχουσι μεγάλας ἀποστάσεις. Τὰ ὑποδήματα ταῦτα δὲν προξενοῦσι φλυκταίνας εἰς τοὺς πόδας, ὡς τὰ ἐκ δερμάτος ὑποδήματα.

Αἱ διόπτραι. — Λέγεται ὅτι ἡ γρήσις τῶν διοπτρῶν pince nez ἀντὶ τῶν μετὰ συρμάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὧτων ἐξαρτωμένων προκαλεῖται καρκίνον. Ἐσχάτως ἀπέθανε κύριός τις ἐκ τοῦ νοσήματος τούτου, προξενηθέντος ἐκ τῆς πίσεως τῆς βράσεως τῆς ρινός.

Προφθιτικὴ τέχνη. — Οἱ μελετώντες τὴν τῶν προσώπων φυσιογνωμίαν βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ φωτογραφία ἐφευρέθη πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν δυσἀρέστων χαρακτηριστικῶν ἐν τῇ ἐκφράσει, ἅτινα δὲν εἶναι ὁρατά, ὅταν προσβλέπῃ τις εἰς τὸ πρόσωπον διὰ τοῦ συνήθους τρόπου. Ὅτι ἐν φωτογραφικῇ εἰκόνι καταφαίνονται τὰ σημεῖα ἰλαρῆς, εὐλογίας κλπ. τρεῖς ἡμέρας πρὶν ἢ τὰ σημεῖα ταῦτα καταστῶσιν ὁρατά εἰς τὸ ὄμμα, τοῦτο εἶναι γνωστότατον.

Οἱ λευκοὶ Ἰουδαῖοι. — Ἐν Κοσίν, πόλει ἐν τῇ ἀκτῇ τοῦ Τραβαχόρ, πολιτείας ἐν τοῖς ΝΔ τῆς Ἰνδικῆς, διασώζεται μικρὸν σῶμα Ἰουδαίων, καλουμένων «Λευκῶν Ἰουδαίων», διότι τὸ δέρμα αὐτῶν εἶναι λευκὸν καὶ ὑπόλευκος ἡ κόμη αὐτῶν. Ἄλλοτε ἦσαν πολυαριθμότατοι κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς ταύτης, ἀλλ' ἐν Κοσίν, ὅπου ἰδίαν ἔχουσι συνοικίαν, ὑπελείφθησαν περὶ τοὺς διακοσίους ἐξ αὐτῶν. Αὐτοὶ παρέμειναν ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν ὡς διακεκριμένη φυλὴ καὶ ἀξιοῦσιν ὅτι εἶναι ἀπόγονοι τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες ἔφυγον ἐξ ἱεροσολύμων μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων καταστροφὴν αὐτῆς (70 μ. Χ.).

Τὸ κῆτος ὅπερ κατέπιε τὸν Ἰωνᾶ. — Ὡς ἀνεπίδεκτον ἀμφισβήτησεως θεωρεῖται ὅτι δὲν ὑπῆρχον μαῦροι κύκνοι, διότι ἀδύνατον νὰ ὑποθέσῃ τις τὴν ὑπαρξίν μελανοῦ κύκνου. Ἀλλ' ἄκακος καὶ ἀνώδυνος μέλας κύκνος ἐκ τῶν Ἀντιπόδων ἀνέτρεψε τὰς σχετικὰς πεποιθήσεις. Δυσκολώτερον εἶναι νὰ πιστεύσωμεν ὅτι διηρευνήσαμεν καὶ ἐταξιοθετήσαμεν τὸ ὅλον πεδῖον τῶν γνώσεων, ἢ ὅτι μέγας ἰχθύς κατέπιεν ἄνδρα, ὃν κατόπιν ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ στομάχου αὐτοῦ. Ἰκαναὶ ὑπάρχουσι μαρτυρίαι τοῦ δυνατοῦ τοιαύτης ἐνεργείας ἐκ μέρους ἰχθύος. Ὁ Ἰωνᾶς ἔπλεεν ἐν τῇ μεσογείῳ ἀπὸ Ἰόππης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ εἰς Ταρσίς (Ταρτησσὸν) τῆς Ἰσπανίας· ἀλλ' ἀκριβῶς ἐν τῇ αὐτῇ θαλάσῃ καὶ κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους εὐρίσκεται ὑπερμεγέθης ἰχθύς, ὁ λευκὸς καρχαρία· οὐ μόνον δ' οὗτος ἀλλὰ καὶ τὰ ὁστ' ἔτι πολλῶν μεγαλειτέρου ἰχθύος, ἐκλιπόντος ἤδη. Διότι ἡ ἐν τῇ Βίβλῳ παρατιθεμένη λέξις ἀποτελεῖ γενικὸν ὄρον διὰ μέγαν ἰχθύν καὶ περιλαμβάνει παρὰ διαφοροῖς συγγραφεῦσι καρχαρίας, φαλαίνας, δελφίνας, φώκας κλπ. Ὁ λευκὸς οὗτος καρχαρία εἰς τοσοῦτον φθάνει μέγεθος, ὥστε παρετηρήθη ὅτι ἐξύριζε 4 1/2 τόνους. Εἰς ἐπιδειγθεὶς τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνὰ σύμπασαν τὴν Εὐρώπην ἐξύριζε περὶ τοὺς δύο τόνους καὶ σχεδὸν ἐπανελάβε τὸ ἔργον τοῦ ἰχθύος τοῦ Ἰωνᾶ. Ἀγγλικὸν πολεμικὸν ἔπλεεν ἐν τῇ μεσογείῳ, ὅτε ἀνθρωπὸς τις ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὑπερμεγέθης καρχαρία πάραυτα ἐνεφανίσθη καὶ ὁ ἀτυχὴς ναυθάτης ἐγένετο ἄφαντος ἐν τῷ στόματι τοῦ θηρίου. Ὁ πλοίαρχος ἐπυροβόλησε τότε κατὰ τοῦ καρχαρίου ἀπὸ τοῦ καταςτρώματος καὶ καθ' ἣν στιγμήν ἡ σφαῖρα ἐπληξεν τὰ νῶτα αὐτοῦ, ἐξήγαγε τὸ θηρίον πάλιν ἐκ τοῦ στόματος τὸν ἄνδρα, ὅστις καὶ ἐσώθη ὑπὸ τῶν συντρόφων αὐτοῦ. Ἀμέσως εἴτα ἐπετέθη τὸ πλήρωμα κατὰ τοῦ θηρίου διὰ καμάκων, ἐξήρανεν αὐτὸ καὶ παρέσχεεν ἐκ τούτου ὡς τροφὴν τῷ ἀνδρί, ὅστις θὰ ἐγένετο θῦμα αὐτοῦ.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου καρχαρία συνελήφθη ἐν Σουρινάμ ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ ὁποῦ ἀνεκαλύφθη τὸ σῶμα ἀκεφάλου γυναικός. Ἀναφέρονται δὲ καὶ ἄλλαι παραπλήσιοι περιπτώσεις ἐν τῇ αὐτῇ θαλάσῃ: καρχαρία μετὰ θηρίου ἐν τῷ στομάχῳ ἴσου πρὸς βούν, ἄλλος μεθ' ἵππου ἐν τῷ στομάχῳ καὶ ἄλλος μετὰ δύο θύνων καὶ ἐνὸς ἀνθρώπου. Ὅτι δὲ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἐπὶ τινα χρόνον ἐντὸς αὐτοῦ δὲν φαίνεται ἀδύνατον.

Αἱ δυνάμεις τῆς ἀράχνης. — Ἐν τοῖς τελευταῖς ἐντόμοις, ἅτινα ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ἐν τοῖς τοῦ Λονδίνου Ζωολογικοῖς Κήποις ἐντομολογικὸν μουσεῖον ὑπάρχει καὶ ζεύγος μεγάλων βραζιλιανῶν ἀράχων, ἐκαστὴ τῶν ὁποίων ἰδιαίτερον ὠρίστη διαμέρισμα. Ἡ ἀπομύνωσις αὕτη εἶναι ἀναγκαῖα ἐκ φόβου μήπως ἐπέλθῃσι παρανοήσεις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θὰ ἰδύναντο αἱ δύο ἀράχναι νὰ ἰῶσιν ἀλλήλας ἄλλως ἢ σκοτει-

νῶς διὰ μέσου παρεμβαίνουσας ὕλης. Καὶ ἂν ἔτι ἀπειδείκνυτο ὅτι εἰς ἀντίθετα ἀνῆκον φύλα ἰδύναντο νὰ ἐπέλθῃσι δυσἀρέστα, διότι ἡ θήλεια ἀράχνη προβαίνει μέχρι τοσαύτης πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς ἀγάπης ὥστε, ὡς συχνάκις συμβαίνει, νὰ κατατρώγῃ αὐτόν. Αἵται εἰσιν αἱ διάσημοι πτηνοφάγοι ἀράχναι. Ἐν τῷ ζωολογικῷ ὅμῳ κήπῳ δὲν δίδονται αὐταῖς πτηνὰ πρὸς τροφὴν, μολοντί βεβαιοῦται ὅτι ἐν ταῖς ἐρημίαις τῆς πατρίδος αὐτῶν θηρεύουσι τοιαῦτα μεγάλα θηράματα· ἐν τῷ διαμερίσματι αὐτῶν τρέφονται δι' ἀρτιγεννῆτων μυῶν καὶ τοιούτων.

Αἱ γυναῖκες τῆς Φιλλανδίας. — Ἡ γυναῖκα ἐργασία πολλῶν πλείοτερον ἐν Φιλλανδίᾳ ἴσως χρησιμοποιοῦται ἢ ἀλλαχοῦ· αὐτοὶ αἱ γυναῖκες ἀπαντῶσιν ἐν παντὶ ἐμπορικῇ ἔργῳ, συναγωνίζονται δὲ πρὸς τοὺς ἄνδρας, ὡς γραμματεῖς, ὡς διευθύντραι ἑταιρειῶν, ὡς ἱατροί, ὁδοντοῖτροί, οἰκοδόμοι καὶ ἰδίᾳ ὡς ταμίαι τραπεζῶν, ὅπου παρατηροῦνται ὅτι εἶναι τακτικώτεραι καὶ τιμιώτεραι τῶν ἄνδρων. Συγγότατα συμβαίνει ἄνδρες ταμίαι νὰ δραπετεύωσιν εἰς Ἀμερικήν, ἐνῶ αἱ γυναῖκες προσκολλῶνται ἐν ταῖς θέσεσιν αὐτῶν. Ἐν τοῖτοις ἡ γυναῖκα αὕτη ἐργασία δεινὸν ἐσχάτως ὑπέστη τραῦμα. Νεαρὰ κόρη, μόλις τὸ 21 ἄγουσα ἔτος καὶ ἔχουσα ἐν χερσίν αὐτῆς ἐμπειστημένον τὸ ταμεῖον μεγάλου καταστήματος ἐδραπέτευσεν. ἀπὸ προηγουμένως ἐδαπάνησε περὶ τὰς 30,000 μάρκων, ἀνηκόντων εἰς τοὺς κυρίους αὐτῆς. Ὁ προϊστάμενος αὐτῆς, ἐξετάζων καθ' ἐκαστὴν ἐσπέραν τὸ ταμεῖον, εὗρεσκεν αὐτὴ ὅλως ἐν τάξει. Ἐν τοῖτοις ἐκείνη, τροποποιήσασα τὰ ἡμερησία κονδύλια, ἀπετέλεσεν ἐσφαλμένον ἄθροισμα. Ὑπερ μετ' ἧς διαρκῶς τὴν ἐπιούσαν εἰς τὰς περαιτέρω σελίδας, ἐξακολουθήσασα τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ ἐπέκεινα. Ὁ κύριος ὅμως αὐτῆς εἶχε λόγους ὑπονοίας, ἐφ' ᾧ καὶ ἐζήτησε νὰ τῷ ἀποστείλῃ πάραυτα τὰ βιβλία τοῦ ταμεῖου αὐτῆς. Τοῦτο καὶ ἔπραξεν ἡ ταμία, ἀλλ' ἀναχωρήσασα ἐκ τοῦ καταστήματος ἐχώρησε κατ' εὐθείαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, μετέβη εἰς Πετροῦπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βερολίνον ὅπου ἡ συνελήφθη. Οὐδεὶς δύναιτο νὰ εἴπῃ τίνι τρόπῳ ὑπεξήρτη τὸ ποσὸν ἐκεῖνο, διότι ἐφαίνετο μετρίφρων καὶ καλοῦ ἡθελος κόρη.

Οἱ Μαοροὶ. — Ὁ κ. Αἰμίλιος Βεδέλ, ἀντιπλοίαρχος, ὅστις διηλθεν ἐπὶ ὅλα ἔτη ἐν Ὀκεανῷ, ἐξωκειώθη διὰ μέσου ἰθαγενέως τοῦ Βαλνικόρου πρὸς τὴν γλῶσσαν τῶν Μαορῶν. Πειπεισμένος δὲ ὅτι οἱ τῆς Πολυνησίας κάτοικοι ἐκέκταντο μακρὰν γενεαλογίαν καὶ παραδόσεις ἀρχαιοτάτων γεγονότων, ἀπεφάτισεν νὰ μελετήσῃ ἰδίᾳ τὴν ἐνδιαφέρουσαν φυλὴν τῶν Μαορῶν, ἡ ἱστορία τῶν ὑποίων εἶναι λίαν σκοτεινὴ εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ. Οἱ Μαοροὶ, μέιναντες ἀγνοοὶ ἐξ οἰαοῦ ποτε μεταγενεστέρας ἀναμνήσεως. Ἔνεκα τοῖς ἐν ταῖς ἀρχιπελάγεσιν ἀπομονώσεως αὐτῶν καί, εἰς 200,000 περίπου ἀνερχόμενοι, εἰσὶν ἀκόμη λίαν ἀρχαῖοι. Αἱ παραδόσεις αὐτῶν ἀνάγονται εἰς τρεῖς συνηθείας, ἥτις τὰ γενεαλογικὰ ἄσματα τῶν προγόνων αὐτῶν, εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τῶν ὑποίων ἀποδίδουσι πλεονεκτικὰ τινα, εἴτα τὸ τ α μ π ο ὕ, ὕπερ καθίστηναι ἀπαρβίαστα τὰ τε ὄντα καὶ τὰ πράγματα, καὶ τέλος τὰς ἀνθρωποθυσίας, παρακολουθουμένας ὑπὸ τῆς ἀνθρωποφαγίας. Ἐν τοῖς γενεαλογικοῖς αὐτῶν ἄσμασιν ὑπάρχουσι καὶ τινα, ἅτινα εἶναι τόσο ἀρχαῖα ὅσον καὶ ἡ φυλὴ αὕτη καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει προγενέστερα τοῦ συνοικισμοῦ τῶν ἀρχιπελάγων, διότι ἀνευρέθησαν ἀπαράλλακτα σχεδὸν ἐν ταῖς νήσοις, ταῖς μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων ἀπομεμακρυσμέναις τὰ ἄσματα ταῦτα, ὡς ἐρὰ θεωρούμενα, ἀποβαίνουσι καθ' ὁλοκληρίαν σπίνια, διότι εἶναι προδιαγεγραμμένα ὑπὸ τῶν ἱεραποστόλων, οἱ δὲ ἰθαγενεῖς, μηδ' αὐτῶν τῶν προσηλύτων ἐξαιρουμένων, δὲν θέλουσι νὰ ἀποκαλύψωσιν αὐτά, θεωροῦντες ταῦτα πάντας ὡς ἀπόρητον, ὅπερ δὲν πρέπει ποσῶς νὰ παραδεισθῇ. Τὰ μυθικὰ ἄσματα φέρουσι τύπον μεγάλῃς ποιήσεως: ὁ οὐρανὸς εἶναι ὁ σύζυγος τῆς γῆς... ἡ δρόσος παρίσχηται τὰ δάκρυα τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις κλαίει τὴν ἀπομεμακρυσμένην σύζυγον αὐτοῦ. Τὰ ἄσματα ταῦτα διδάσκουσι πρὸς τοῦτοις τὴν προέλευσιν τῶν Μαορῶν καὶ πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ὅτι ἐκ τῆς δόσεως οἱ τοὶ πρόλθοι, ἐν Βορνέφ δὲ ἀνευρίσκονται τὸ τ α μ π ο ὕ καὶ ἄλλα διασωθέντα ἔθιμα. Αἱ μεταναστεύσεις θὰ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ΙΑ' μέχρι τοῦ ΙΓ' αἰῶνος. Ὁ κ. Κατράζ λέγει ὅτι ἡ ἀρχικὴ πατρίς τῶν τῆς Πολυνησίας κατοίκων, ἔδει ν' ἀναζητηθῇ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀρχιπελάγῃ τῆς Ἀσίας. Τὸ τ α μ π ο ὕ, οἱ αὐστηροὶ νόμοι τοῦ ὁποῦ ὀλίγην ἔχουσι σημεῖον σημασίαν, ἀποτελεῖ τὴν εὐαίαν

τῶν προγόνων, ἵς μετεῖχον οἱ ἀρχηγοί, οἵτινες ὤφειλον νὰ τρέφονται κατ' ἰδίαν, ἐπὶ ἱεροῦ ἐδάφους· πᾶν νόσημα ἀπεδίδετο εἰς σφάλμα ἐν σχέσει πρὸς τὸ τ. α. μ. ο. ὤ. Τὸ πλεόνασμα, οὕτως εἰπεῖν τοῦ πληθυσμοῦ, ἔντισι νήσοις, ὅπου ὁ βίος ἦτο δυνατός μόνον δι' ἀριθμὸν κατοίκων αὐστηρῶς περιωρισμένον, συνεπήγετο ἀνθρωποθυσίαν καὶ παιδοκτονίαν· ἡ ζωὴ τοῦ ἀρτιγεννήτου βρέφους διετηρεῖτο μόνον ὅταν ὁ θάνατος γέροντος ἐκένοῦ μίαν θέσιν.

Ποδήλατον μετὰ 28 θέσεων.— Πεζοὶ εὐζῶνοι τοῦ 21ου γαλλικοῦ τάγματος, ὕπερ φρουρεῖ ἐν Μομπελιάρ, ἐτέλεσαν πειράματα δρόμου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπελφόρ δι' ἐνὸς τετρατρόχου ποδήλατου, ἔχοντος ὀκτὼ καὶ εἴκοσι θέσεις καὶ κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ ὑποταγματάρχου τοῦ τάγματος τούτου.

Τὸ τετρατρόχον τοῦτο ποδήλατον εἶναι εὐμέγεθες καὶ ἔχει δύο κινητήριους τροχοὺς καὶ δύο τοιούτους πρὸς διεύθυνσιν αὐτοῦ. Οἱ πρῶτοι κινούνται ὑπὸ 28 ζευγῶν ποδοπληκτρων, ἅτινα χρησιμοποιοῦσιν 28 στρατιῶται. Τὰ ποδοπληκτρα ἐξαρθρῶνται ἀπ' ἀλλήλων ἑκαστον καὶ εἶναι συμπελεγμένα πρὸς ἄλληλα. Ὁ ἐφευρέτης ὑποταγματάρχης διηύθυνε τοὺς κινητήριους τροχοὺς. Ἡ μέση ταχύτης τοῦ τετρατρόχου τούτου ποδήλατου, δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν ταχύτητα τριποδίζοντος ἵππου.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Ἡ ἀδυναμία δὲν εἶναι κακόν, ἀλλ' εἰς τὸ κακὸν ἄγει. Ὁ κακὸς πράττει τὸ κακόν· ὁ ἔχων ἀδυναμίαν ἐπιτρέπει τὴν διάπραξιν αὐτοῦ.

X. . .

Ἵνα εὐρίσκηται εἰς ἀγαθὰς μετὰ πάντων σχέσεις, δὲν πρέπει νὰ διακόπτῃς τὸ στάδιον τοῦ ἄλλου.

ADOLPHE D' HOUDETOT

Αἱ μετὰ θάνατον ἐξυμνούμεναι γυναῖκες εἶναι ἐκεῖναι, περὶ ὧν ἐλάχιστος ἐγένετο λόγος διαρκούντος τοῦ βίου αὐτῶν.

MARIE LECZINSKA.

Ἡ μεταμέλεια ἐπὶ ἁμαρτίᾳ, τῷ Θεῷ μόνον γνωστῇ, δὲν παρατείνεται ἐπὶ μακρόν.

Εἰς μοναχός.

Ὁ ἀγαπῶν ἡμᾶς εἶναι μείζωνος λύπης ἄξιος ἢ ὁ ὑψ' ἡμῶν ἀγαπώμενος.

VIRGINIE DÉJAZET.

Ὁ ἔρως εἶναι τελειοποίησις τοῦ πόθου ἢ διαστροφὴ αὐτοῦ ὑπὸ τῆς φιλολογίας.

OCTAVE FEUILLET.

Τὸ δεῦτερον ἡμῶν τοῦ βίου καταναλίσκεται πάντοτε εἰς ἐπανάληψιν τοῦ πρώτου.

HENRI LAVEDAN.

Τὸ πρῶτον πλεονέκτημα ἱστορικοῦ εἶναι ἡ στέρνησις εὐφύας τοιαύτης, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐφευρίσκη.

STENDHAL.

Τὸ ἀποφεύγειν τοὺς φίλους εἶναι ἐλάττωμα διὰ τὸν ἰδιώτην καὶ ἀρετὴ διὰ τὸν ἐν δημοσίῳ ὑπουργήματι.

G. M. VALTOUR.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

ΟΛΙΓΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

A'.

[Ἡ κατωτέρω διατριβή, ἀφιερουμένη «Τῷ σεβάσμιωτάτῳ καὶ φιλομουσοτάτῳ ἀγίῳ Ἀμασείας κ. κ. Ἀνθίμῳ, ὡς ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ παντὸς Εὐξεινοῦ Πόντου», ἀπεστάλη ἡμῖν ἐκ Καισαρείας ὑπὸ τοῦ τῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἱερατικῇ σχολῇ καθηγητοῦ κ. Β. Μυστακίδου].

Ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἀναχωρητηρίου τῆς παρὰ τὴν Καισαρείαν ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου πρὸς ΒΑ τοῦ ὕψικαρχοῦ καὶ χιονοθρέμονος Ἀργαίου (Erdjias-dagi) ἔνθα ἀπὸ δεκαετίας ἱδρύται πρὸς καλὴν τῆς φίλης Καππαδοκίας καὶ τῆς καθόλου Ἑλλάδος Ἀσίας ἡ λεγομένη Ἱερατικὴ Σχολὴ λαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς τὸ θάρρος νὰ ἐπιστεῖλωμεν τῇ καλῇ Ἐπιθεωρήσει τοῦ καλλίστου Νεολόγου πρὸς δημοσίευσιν ὀλίγα τινὰ Γεωγραφικὰ μελετήματα. Ταῦτα δὲν ἐμφανίζουσι τὸ τέλειον, διότι μακρὰν τῶν ἐπιστημονικῶν κέντρων διατελοῦντες στερόμεθα βιβλιοθηκῶν καὶ ἐτέρων βοηθημάτων, εἶναι ὅμως οἶονεῖ αὐτοσχεδιάσματα μικρὰ μὲν ἀλλ' εἰλικρινῇ καὶ ὅσον οἶόν τε ἀκριβέστερα. Εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτων σχεδιασμάτων ὠρμήθημεν ἐκ πολλῶν αἰτίων ἀλλὰ τέλος ἐν τῇ πράξει ἐκ τῆς ἀτελείας τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκεκριμένων ἢ μόνων ἐγκεκριμένων Γεωγραφικῶν Ἐγχειριδίων, καὶ ἐκ τῆς περὶ τὸ μάθημα τοῦτο ἰδιαιτέρας προθυμίας καὶ στοργῆς τῶν μαθητῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Γυμνασίου, οὓς ἀνελάβομεν καὶ καὶ τὴν Γεωγραφίαν νὰ διδάξωμεν. Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενοι ἄξιον ἡγοῦμεθα ν' ἀπονεύωμεν τοῖς ἡμετέροις μαθηταῖς τὸν προσήκοντα ἔπαινον ἐπὶ τῇ θερμῇ ὑποδοχῇ τοῦ μαθήματος τούτου καὶ τῇ προσῶν αὐτῶν, ἥτις εἶναι ἡ μόνη συνήθως ἱκανοποίησις τῶν πολυειδῶν τοῦ διδασκάλου κόπων καὶ νὰ συστήσωμεν αὐτοῖς τροφὴν καὶ παιδείαν, δι' ἧς ἡμέραν τινὰ εὐπρόσωποι πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος εἰρεθίσανται.

Ὅτι ἡ Γεωγραφία θεωρεῖται καὶ ὀφείλει νὰ καταστῇ εἰς τῶν σπουδαιοτάτων καὶ μᾶλλον ἀναγκαίων παραγόντων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παιδείας οὐδεὶς νῦν ὁ μὴ ἀναμολογῶν. Κίνησις περὶ τὰ Γεωγραφικὰ ἤρξατο εὐτυχῶς παρατηρουμένη ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος, κατενοήθη δὲ τέλος ὅτι τὸ μάθημα πρέπει ν' ἀνυψωθῇ εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῷ τάξιν καὶ περιωπῇ. Μετ' εὐχαριστίας παρητηρήσαμεν ὅτι ἐν τοῖς προγράμμασι καὶ τῶν Γυμνασίων ἀνεγράφησαν ὥραι διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας. Νέον μάλιστα πρόγραμμα Γυμνασίου μετὰ πρακτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ τμήματος συνταχθέν ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς σοβαρᾶς ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας καὶ κατ' ἐντολὴν Αὐτῆς (1892 τύποις Παπαγεωργίου) ὀρίζει καὶ ἀξιοεῖ σειρὰν συνεχῆ ἐπὶ 7 ἔτη διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας παράλληλον πρὸς τὴν τῆς Ἱστορίας κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη. Οἶκον νοεῖται ὅτι δὲν πρόκειται περὶ Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ Λυκείου ἐμπορικοῦ κτλ, ἐν οἷς ἡ διδασκαλία τῆς Γεωγραφίας ἐκτείνεται πολὺ περισσότερον.

Ἄλλ' ἐπιτραπήσεται ἴσως ἡμῖν ἐντεῦθεν μία μόνη παρατήρησις τοῖς σοφοῖς καὶ περισπούδαστοις ἐταίροις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας; Δὲν ἦτο ἄρα γε καλὸν καὶ δυνατόν ἐν ταῖς δύο ἀνωτέραις τάξεσιν ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου νὰ ἐτελεῖτο δίωρος καθ' ἐβδομάδα ἀντὶ ὥριας; Ἐν τοῖς γερμανικοῖς καὶ γαλλικοῖς γυμνασίοις διδάσκονται ἐν περισσοτέραις ὥραις καὶ πολὺ πλείονα. Ἐὰν τάξις τις ἔχη ὥριον τὸ μάθημα, τοῦτο προσέρχεται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς διδασκείας ὕλης: ὥριον μάθημα ἀλλ' ἀνάλογος καὶ ἡ διδασκεία ὕλη, οὕτω π. χ. διδάσκεται μόνον ἡ Γεωγραφία τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐν ἐτέρῃ ὥρᾳ καὶ τάξει μόνον ἡ τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧ αἱ ἄλλαι τάξεις ἔχουσι δίωρον τὴν διδασκαλίαν τῆς περιόδου οὗσης δεκαετοῦς. Ἀλλαχού ὡς ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Βυρτεμβέργης, ἔνθα καὶ τὰ παιδεύσεως ὑπὸ τινος ἐποφείας ἔχουσι κάλλιον ἢ ἐν ταῖς λοιποῖς κράτεσι τῆς Γερμανικῆς